

Факултет Правни

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

(Број захтева)

Веће научних области правно-економских наука
(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

(Датум)

ЗАХТЕВ

за давање сагласности на предлог теме докторске дисертације

Молимо да, сходно члану 46, ст. 5, тач. 3 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета“ у Београду бр. 131/06) дате сагласност на предлог теме докторске дисертације:

„СПОЉНОПОЛИТИЧКЕ НАДЛЕЖНОСТИ АМЕРИЧКОГ ШЕФА ДРЖАВЕ У НЕРЕДОВНИМ ОКОЛНОСТИМА“

(пун назив предложене теме докторске дисертације)

НАУЧНА ОБЛАСТ: УСТАВНОПРАВНА

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног од родитеља и презиме кандидата:

ВЛАДИМИР (ТОПЛИЦА) МИКИЋ

2. Назив и седиште факултета на коме је стекао високо образовање: Правни факултет Универзитета у Београду

3. Година дипломирања: 2005.

4. Назив магистарске тезе кандидата: Нострификација мастер дипломе

5. Назив факултета на коме је магистарска теза одбрањена:

6. Година одбране магистарске тезе:

7. Назив факултета на коме је кандидат завршио докторске студије: _____

Одсек, смер или група: _____

Година завршетка докторских студија: _____

Обавештавамо вас да је Наставно-научно веће
(назив надлежног тела факултета)

на седници одржаној 27. фебруара 2012. године размотрило предложену тему и закључило да је тема
подобна за израду докторске дисертације.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Професор др Мирко Васиљевић

Прилог: 1. Предлог теме докторске дисертације са образложењем.

2. Акт надлежног тела факултета о подобности теме за израду докторске дисертације.

3. Подаци о ментору – додатак уз образац 1.

4. Решење о нострификацији мастер дипломе.

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

**Мишљење о могућности прихватања теме кандидата Владимира Микића
за израду докторске дисертације**

У складу са Правилником о докторским студијама (од 29.12.2009. године) и у својству чланова комисије којој је поверена дужност да да мишљење да ли се може прихватити тема за израду докторске дисертације кандидата **Владимира Микића** под називом **„Спољнополитичке надлежности америчког шефа државе у нередовним околностима“**. У складу са стандардима рада Већа научних области правно-економских наука Универзитета у Београду (од 15.10.2007. године) и на основу података које је кандидат пружио у својој пријави – пројекту докторске дисертације (поднетом 11. марта 2011. године), као и приликом усмене одбране пројекта докторске дисертације (одржане 2. новембра 2011. године), констатујемо да је кандидат одбранио пројекат докторске дисертације и подносимо:

РЕФЕРАТ

СА ПОДАЦИМА О КАНДИДАТУ И О ПОДОБНОСТИ

ПРЕДЛОЖЕНЕ ТЕМЕ ЗА ДОКТОРСКУ ДИСЕРТАЦИЈУ

Основни подаци о кандидату

Владимир Микић је рођен у Београду 10. јуна 1982. године, где је с одличним успехом завршио Филолошку гимназију. На Правни факултет Универзитета у Београду уписан је 2000. године, а дипломирао је 5. септембра 2005. године, на међународноправном смеру, са просечном оценом 9,35 (девет, 35/100).

Од децембра 2008. године, Владимир Микић је студент друге године докторских академских студија на Правном факултету Универзитета у Београду (смер Уставно право). Испите предвиђене студијским програмом положио је (од априла 2009. до октобра 2010) са просечном оценом 9,83 (девет 83/100) и то са оценама 10 из предмета: Методи научноистраживачког рада, Уставно право, Људска права, Политички систем, Јавна управа и оценом 9 из Међународног јавног права. Семинарски рад под називом „Законодавна контрола спољнополитичке компоненте извршне власти – амерички пример“ (32 стране без списка коришћене литературе, са 56 референци на изворе на српском, енглеском и француском језику), одбрањен је у првој половини 2011. године.

Последипломске специјалистичке студије из области права Европске уније, у трајању од два семестра, уписао је – као франкофони студент – на Правном факултету Универзитета у Београду 2005. године. У оквиру тих студија пратио је наставу на француском језику, коју су држали предавачи са Правног факултета Универзитета «Нанси 2», а која је обухватала области институционалног права Европске уније, упоредног јавног права, као и међународног јавног и привредног права. Захваљујући резултатима са специјалистичких студија, добио је стипендију Владе Француске републике за похађање студија Европског права нивоа «Мастер 2» (двосеместрални мастер, током школске 2006/2007. године) на Европском универзитетском центру Правног факултета Универзитета «Нанси 2» (*Centre européen universitaire, Faculté de droit, Université «Nancy 2»*), у Нансију, Француска.

За време стипендијског студијског боравка на мастер студијама у Нансију, пратио је предавања и полагао испите код бројних угледних предавача са високошколских установа у Нансију, Паризу, Ници и Стразбуру. Предмети са мастер студија обухватили су: правни поредак и институционално право ЕУ, спољну и одбрамбену политику, међународне односе, људска права, радно право и право Савета Европе. Завршни рад под насловом *« Le Ministre des Affaires Etrangères de l'Union européenne : quelles innovations institutionnelles pour rendre la diplomatie européenne plus visible ? »* („Министар спољних послова Европске уније: каквим институционалним променама учинити видљивијом европску дипломатију?“),

одбранио је с одликом у јуну 2007. године. Рад, рађен по упутствима ментора проф. др Жан-Дени Мутона (Jean-Denis Mouton), садржи 100 страна (без списка употребљене литературе), са преко 40 референци на коришћене изворе на француском и енглеском језику. Успех остварен на мастер студијама је „врло добар“ (*assez bien*), просечна оцена 13,2 (тринаест, 20/100) од могућих 20, а стечени назив по обављеној нострификацији на Универзитету у Београду је дипломирани правник – мастер (у изворном облику на француском језику „M2 en droit“, или „мастер права“).

Током трајања свих нивоа студија, почев од 2001. године, награђиван је за успех стипендијама Правног факултета у Београду, Владе Републике Србије и Фондације за развој научног и уметничког подмлатка Министарства просвете Републике Србије. По окончању прве године основних студија добио је стипендију Владе Србије у оквиру програма награђивања 1000 најбољих студената свих нивоа студија у Србији. Током основних студија, похађао је стручне студијске групе из Уставног права (проф. др Оливера Вучић), Међународног јавног права (проф. др Миленко Крећа, проф. др Милан Пауновић) и Међународног приватног права (проф. др Александар Јакшић).

За време основних студија, израдио је и са одликом одбранио 9 семинарских радова: *Закон о рудницима деспота Стефана Лазаревића* (2001. године; ментор: проф. др Олга Поповић-Обрадовић); *Нација и национализам* (2001, проф. др Мирјана Тодоровић); *Magna carta libertatum* (2001, проф. др Сима Аврамовић); *Дерегулација привреда у транзицији* (2002, проф. др Александра Јовановић); *Стални међународни кривични суд у перспективи* (2002, проф. др Зоран Стојановић); *Нови идентитет Северноатлантског пакта* (2002, проф. др Миленко Крећа); *Хуманитарна интервенција* (2003, проф. др Миленко Крећа), *Уставноправно уређење Сједињених Америчких Држава* (2002, проф. др Оливера Вучић) и *Уставна парламентарна монархија* (2003, проф. др Оливера Вучић).

Владимир Микић је сарадник на изради Хрестоматије из Јавне управе, коју је, у сврху припреме студената за испит на мастер и докторским студијама на Правном факултету Универзитета у Београду, објавио 2010. године проф. др Стеван Лилић, (други сарадник је Марко Миленковић, студент докторских студија на Правном факултету у Београду). Микић је и стручни рецензент српског издања уџбеника „Процес одлучивања у Европској унији“, проф. др Флоронс Шалтиел (Florence Chaltiel), са Правног факултета Универзитета у Греноблу. Уџбеник је објављен у издању Факултета за економију, финансије и администрацију Универзитета Сингидунум и Завода за уџбенике (Београд, 2010, 151 страна, ISBN 978-86-86281-11-1; наслов изворника: *Le processus de décision dans l'Union européenne*, La documentation française, Paris, 2006).

Радно искуство

Владимир Микић је од јуна 2010. године ангажован као стручни сарадник у Сектору за студије и науку Универзитета у Београду (Студентски трг 1, Београд), на пословима признавања високошколских исправа стечених у иностранству.

Од августа 2009. до јуна 2010. године радио је на месту извршног директора у Фондацији Престолонаследника Александра II за образовање (Булевар Кнеза Александра Карађорђевића 96, Београд).

Од септембра 2008. до марта 2009. године радио је као сарадник у београдском представништву француске адвокатске канцеларије „Gide Loyrette Nouel“ (Андрићев венац 3, Београд).

Између марта и септембра 2008. године био је запослен на месту сарадника у Одсеку за реформу привредних прописа при Сектору за страна улагања и концесије у Министарству економије и регионалног развоја Републике Србије (Влајковићева 10, Београд).

Познавање језика

Владимир Микић одлично говори енглески и француски језик, служи се немачким језиком и усавршава га и учи шпански језик.

Попис и приказ радова кандидата

- **О перспективама изборне реформе у Србији** („Правни капацитет Србије за европске интеграције“: зборник радова, књига V, приредио проф. др Стеван Лилић, Београд: Правни

Чланак је посвећен истраживању најефикаснијих и најпримеренијих начина за решавање проблема потенцијалне ревизије изборног система у Републици Србији, онако како је он уређен позитивним прописима, односно законодавством којим се уређује избор народних посланика за Народну скупштину Републике Србије. Потреба за изношењем ауторовог мишљења о постојећим предлозима изазвана је чињеницом скорашње (и још увек актуелне) проблематизације постојећег нормативног решења, како из редова представника извршне и законодавне гране државне власти у Србији, тако и од стране шире домаће академске и политичке јавности, али и чинилаца који заступају гледишта релевантних међународних организација и института.

Иако – следећи правило (које трпи значајне изузетке) из упоредне уставне праксе – питање изборног система није изричито уређено Уставом Републике Србије, реч је о категорији којој се, захваљујући разноликим искуствима из савремене уставне компаратистике, мора приступити с особитом мером опреза. Разлози за ово опредељење Владимира Микића пре свега се тичу изузетног значаја који уређење питања изборног система има на плану опште политичке и уставне (не само процедуралне) легитимности сваке демократије.

Употребом метода суочавања два најзаступљенија бирачка система у упоредној уставној пракси – већинског и сразмерног представништва – Микићева анализа перспективе изборне реформе остаје највећим делом утемељена на ефектима њихове примене у упоредној уставној традицији. Исходи примене различитих модела изборног законодавства разликују се у зависности од појединачних друштвено-политичких околности, али, према виђењу аутора, од немерљивог су значаја за пружање исправних одговора на јединствене изазове који стоје на путу развоја плуралистичког политичког поретка у Србији. Истовремено, аутор истиче да је веома важно прилагодити изборни систем политичким особеностима Србије и предузети заштитне мере да реформа не буде заснована на тренутним (па ни дугорочним) интересима и циљевима политичких странака које у датом историјском тренутку контролишу законодавни поступак.

- **Деполитизација јавне управе – како напредујемо?** („Реформе: политичка воља и административни капацитет“; зборник радова, предговор проф. др Ана С. Трбовић, Београд: Факултет за економију, финансије и администрацију Универзитета Сингидунум, 2011 (Београд: МСТ Гајић), 217 стр; ISBN 978-86-86281-14-2, стр. 75-94)

Ауторски текст Владимира Микића објављен је у научном зборнику „Реформе: политичка воља и административни капацитет“, који представља производ пројекта „Унапређење конкурентности Србије у процесу приступања Европској унији“, подржан од стране Министарства за просвету и науку Републике Србије (зборник припада категорији М24, према класификацији истог министарства). Чланак је посвећен испитивању узрочно-последичних веза између динамичних политичко-економских услова у Србији, са једне, и функционисања административног апарата и његовог карактера у смислу професионално-експертских захтева, са друге стране. Владимир Микић закључује да је до жељених реформских исхода могуће доћи само уколико читав поступак трансформације јавне управе прати и њена деполитизација, како би се из круга уочљивих одлика управе искључиле категорије неефикасности, политизованости и бирократизованости. Осврт на усвојене републичке прописе у области јавне управе само условно потврђује решеност државе да реформише сопствени управни апарат као претпоставку економске ефикасности, али крупан изазов на овом плану налази се у често испољеном недостатку политичке воље.

Владимир Микић оцељује да су извесни предуслови за напредак у реформи јавне управе остварени у претходном десетогодишњем раздобљу, али да одсуство ширих друштвених стубова реформе спречавају улагање конкретнијих напора за уређењем правнополитичких института као што су: спречавање сукоба интереса, реформа високог образовања, систем јавних набавки, информатизација управе, већа вертикална покретљивост и материјална мотивација службеност, као и доступност информација о имовини јавних службеника. Поред тога, пожељно би било у том процесу приступити и неутрализацији пренаглашеног значаја културолошког феномена на штету, или тек уз занемаривање, осталих економских, политичких и правних фактора. Аутор налази да би капитализацијом досадашњих законских улагања у деполитизацију јавне управе могла бити изграђена круцијална компонента

реформе: то да је изградња поштоване и способне јавне управе у Србији, упркос бројним доказима који говоре супротно, постала неповратан процес.

- **Министар спољних послова Европске уније: каквим институционалним променама учинити видљивијом европску дипломатију?** (« *Le Ministre des Affaires Etrangères de l'Union européenne : quelles innovations institutionnelles pour rendre la diplomatie européenne plus visible ?* ») (необјављен, 112 страна)

Министар спољних послова Европске уније је завршни рад на мастер студијама (мастер теза) Владимира Микића, одбрањен јуна 2007. године на Европском универзитетском центру Правног факултета Универзитета Нанси 2 (*Centre européen universitaire, Faculté de droit, Université «Nancy 2»*). Реч је о раду (на француском језику) посвећеном испитивању нормативних метода који би водили чврстим институционалним претпоставкама ефикасније и кохерентније спољне политике Европске уније.

Кроз испитивање структура и ограничења Заједничке спољне и безбедносне политике Уније (*Politique étrangère et de sécurité commune*), предвиђених Уговором из Нице (из 2002. године), аутор је настојао да критици оповргне решења која су у том часу (рад је писан пре усвајања – данас важећег – Уговора о Европској унији усвојеном у Лисабону) произлазила из међувладине концепције (*mode intergouvernemental*) европске спољне политике, у настојању да предвиди будуће позитивноправно регулисање наведене проблематике, посебно у светлу понуђених (и на референдумима држава чланица 2005. године одбачених) решења из Уговора о уставу за Европску унију.

Критички осврт на нормативни оквир уговорен у Ници тичао се, у овом раду, првенствено недостатака на плану јединственог и препознатљивог (видљивог) преговарача, који би заступао политичке интересе Европске уније у јединственом међународноправном капацитету Уније. Овај проблем истражен је у светлу институционалних решења, отелотворених (у време писања рада) у постојању председништва Европског савета, Европске комисије, њеног члана у чије надлежности спадају питања дипломатије Европске уније, као и Високог представника Уније за Заједничку спољну и безбедносну политику (*Haut représentant pour la PESC*).

Најизгледнији модел за жељену персонификацију састојао би се, наводи се у раду, у превазилажењу система конкурентних метода (међувладин и комунитарни метод) путем увођења јединственог министра иностраних послова Уније, по цену критика (првенствено оних које пристижу из Савета Европске уније, као чувара сензитивитета држава чланица) које би указивале на опасности од повећане политизације заједничких спољних послова – у извесној мери онако како је било предвиђено Нацртом Уговора о Уставу за Европску унију. Поред тога, аутор стаје у одбрану проширења процедуре одлучивања квалификованим већинским бројем гласова у Заједничкој спољној политици, уместо тада важећег консензуса као правила, као и увођења јединства европске дипломатске службе.

Решењима усвојеним Уговором из Лисабона (ступио на снагу крајем 2009. године), нова функција Високог представника Уније за спољне послове и безбедносну политику, осим именом, по много чему заправо подсећа на положај Министра спољних послова, предложен „Уставом за ЕУ“. Тако, Високи представник Уније – поред осталих дужности – постао је и *ex officio* потпредседник Европске комисије, председник Европске одбрамбене агенције, али и шеф Службе за спољну акцију и њених делегација, али и председавајући Савета спољних послова Уније (који окупља све министре дипломатија држава чланица). На овај начин је у пракси у значајној мери потврђена оправданост извесног броја решења изложених у овом раду.

- **Утицај политичких странака на правно-институционални оквир у вези са ниским нивоом међународне конкурентности Србије** (необјављен, 12 страна)

Чланак Владимира Микића требало би да буде објављен током 2012, у научном зборнику „Реформе: политичка воља и административни капацитет“. У овом раду аутор износи тезу према којој анализа међународне конкурентности Републике Србије, у контексту понављаних оцена које указују на стагнацију или пад њеног положаја у светским оквирима, није потпуна уколико не указује на одређене ванекономске или ванправне факторе. Посебно је значајно испитати утицај који на целокупан обим инвестиционе привлачности српске привреде врше политичке странке, и то најпре на плану институционалне (не)стабилности – кроз низ проблематичних и нерешених питања, од условне ефикасности законодавног оквира, преко контроле политичког живота и институционалног

функционисања, до политичке корупције. Аутор сматра да је реч о често занемариваном чиниоцу, који није укључен у статистичке параметре конкурентности.

- **Ванправне функције преамбула савремених устава (необјављен, 18 страна)**
(рецензент проф. др Владан Петров)

У овом чланку (нацрту чланка, тачније речено), испитан је садржај преамбула савремених уставних текстова, у циљу њиховог функционалног доприноса савременом уставном праву. Будући да је став савремене уставне теорије да преамбула најчешће нема правно дејство, аутор утврђује који су правни задаци који се овим текстуалним формама могу приписати, као и какве намере откривају различити фразеолошки избори у садржајима који се не одликују нормативном концептуализацијом. Анализа обухвата текстове државних устава које је аутор, водећи се критеријумима облика државног уређења, географске распрострањености и других опредељујућих фактора, сматрао репрезентативним за потребе истраживања.

ПРЕДМЕТ И ЦИЉ, ОПИС САДРЖИНЕ ПО ПОГЛАВЉИМА, ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ, МЕТОДЕ И
ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ, ТЈ. ОЧЕКИВАНИ НАУЧНИ ДОПРИНОС ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ
ВЛАДИМИРА МИКИЋА
„СПОЉНОПОЛИТИЧКЕ НАДЛЕЖНОСТИ АМЕРИЧКОГ ШЕФА ДРЖАВЕ У НЕРЕДОВНИМ
ОКОЛНОСТИМА“

У оквиру пријаве – пројекта докторске дисертације (од 11. марта 2011) и усмене одбране пројекта (2. новембра 2011. године), кандидат је образложио предмет и циљ докторског истраживања, уз разлоге за избор теме докторске тезе и научну релевантност истраживања, опис садржаја дисертације, основне хипотезе од којих ће се полазити у истраживању, методе који ће се применити у истраживању, очекиване резултате и научни допринос и приложио прелиминарни списак литературе која ће бити коришћена приликом израде дисертације.

Предмет и циљ дисертације

Предмет дисертације Владимира Микића односи се на питање дипломатских овлашћења председника Сједињених Америчких Држава у *нередовним околностима*, онако како су она предвиђена важећим америчким прописима и како су развијана историјском праксом обављања ове функције. Чињеницу да се ова тематика не може правилно научно обрадити без консултовања уставних, законских и подзаконских норми садржаних у правном поретку Сједињених Америчких Држава, кандидат је проширио освртом на референтне нормативне (уговорне и обичајне) оквири које пружа међународно јавно право, као и на политичке прилике које утичу на креирање спољне политике председничке демократије, какву представља систем Сједињених Држава. Управо у синтези ових двају дисциплина (са недвосмисленим акцентовањем уставноправних аспеката проблематике) Владимир Микић пронашао је рам за разраду одабране теме.

Научни текстови (књиге класичних и савремених аутора, чланци, магистарски радови, докторске дисертације) посвећени појединим питањима америчког уставног система изузетно су бројни, укључујући ту и грађу на српском и сродним језицима. Посебно је у другој половини XX века умножено научно стваралаштво у области развоја институција у оквиру овог система, а – из разлога који су у историјском и политичком контексту те епохе довољно јасни – под посебну лупу научне јавности стављена је улога савременог шефа америчке државе. Притом, научна концептуализација односа између различитих институција у оквиру тог уставног система, те учешћа других – ванинституционалних – фактора у обликовању и спровођењу америчке дипломатије прецизније је обрађена од стране нешто ужег броја аутора. Будући да Владимир Микић одлично познаје енглески и француски језик, и имао је прилике да се усавршава на различитим претходним академским нивоима активно се служећи тим знањем, треба очекивати да ће на одговарајући начин консултовати поменуте изворе.

Када је реч о досадашњој обради предметне тематике у нашој правној књижевности, Микић у списак предложене литературе увршта, поред других аутора (Ј. Ђорђевић, М. Јовичић, Д. Марковић, Б. Миљуш, К. Чавошки, В. Поповић, А. Молнар), и оне чије докторске дисертације стоје у тематској вези са проблематиком америчког институционалног уређења. Тако, занимљива гледишта налази код Б. Смердела (који је посветио посебну пажњу теоријским аспектима процеса који се огледа у осамостаљивању и постепеном прелазу тежишта власти на извршне органе у демократијама), проф. др Р. Марковића (који нуди јасан образац према којем је институционална подела овлашћења у непосредној вези са потребом рационалне и ефикасне спољнополитичке делатности, као значајног дела прерогатива извршне власти). Од значаја би било и испитивање закључака др В. Коштунице (појашњавајући генезу механизма функционисања политичких странака у западним демократијама, пружа користан увид у занимљиву корелацију између јасног успона америчког бипартизма и промене развоја односа међу државним институцијама), односно др Ш. Дерен (са посебним освртом на историјску перспективу осетљиве природе равнотеже институција америчког уставног система).

Тематика о којој је реч обрађивана је са различитих, често и дијаметрално супротних полазишта. Тако су, у последњим деценијама XX века, поједини аутори писали о настанку нападног, империјалног председништва; по овом концепту, извршни орган постаје доминантан фактор у целокупној политичкој структури америчког система, са јасним (неповољним) последицама по спољну политику САД, али и повратно – по унутрашњу контролу егzekутиве. Претећа апстракција по којој председник постепено постаје (или већ јесте) безмало суверени чинилац у америчком поретку није нова и почиње са ауторима XIX века. Са друге стране, нису усамљени ни ставови о нужном примату председника, али ни тезе о великом утицају Конгреса на послове председника („криза председништва“). Конгресне истраге оспорице су ранију слику о председнику који води и Конгресу који следи. Након ставова о неповратно изгубљеним прерогативама Конгреса, појављује се и предлог за увођење колективног председништва, по узору на швајцарски модел, а образлаже се и теза о атрофираним институцијама као последицама трагичног искуства учешћа САД у оружаним сукобима након Другог светског рата. У таквим политичким околностима и интелектуалном амбијенту, долази до конгресне ренесансе, коју обележава пре свега пораст угледа и утицаја законодавног тела у односу на извршну власт. До растварања анимозитета према председнику долази тек постепено, са ауторима који описују примере убедљивих и одлучних популарних председника из тог периода. Опет, низ посматрача стилем скептика коментарише развој институције председништва на почетку текућег века, посебно у светлу битно промењених међународних околности. Председништво се изнова оспорава а „тајност“ и дискреција који га окружују сматрају се штетним, ако не и сасвим опасним.

Што се међународноправних аспеката проблема одржања равнотеже власти у америчкој политици тиче, јасно је да кључну улогу има извршна власт у уводним и средишњим фазама процеса закључивања међународних уговора (преговори, усвајање и аутентификација текста), а да при коначном изражавању пристанка на обавезивање уговором (посебно приликом ратификације) главну реч има законодавство. Ипак, треба детаљније испитати и даље актуелан проблем конфликта између *теорије делегације* и *теорије неделегације*, и то углавном служећи се материјалом који нуде амерички аутори, по природи ствари најупућенији у примену ове теоријске дилеме на политички систем Сједињених Држава. Кандидат је заинтересован да уставноправној анализи положаја председника САД придружи и истраживање међународноправних прописа о институционалном капацитету спољног представљања. Од значаја ће бити и проучавање председничких поступања која су *contra constitutionem*, али и разматрање односа између унутрашњег права Сједињених Држава и наведених међународних норми.

Према претпоставкама Владимира Микића, доктринарна оптужба на рачун извршне власти у погледу њених аспирација да из дипломатских активности у што је могуће већој мери искључи остале државне органе изгледа као недопустиво симплицистички приступ. Иако до проширења овлашћења долази у – наравно неодређеним – временским интервалима, ипак се не може говорити о сталној тежњи која је увек недопуштена и најчешће штетна. Капитална дела из уставноправне области нуде, како их кандидат види, аргументе којима се потврђује теза да ефикасно спровођење кризне спољне политике не мора бити обезбеђено стриктном законодавном контролом дипломатије и сталним мотрењем на евентуално прекорачење прерогатива егzekутиве. Најзад, теза о квазинезависности извршне власти у дипломатским питањима (па, посредно, и у ванредним приликама) пружа мало помоћи у тумачењу Устава, уколико се поставља једнострано и без узимања у обзир других, граничних фактора, које кандидат намерава да подробно истражи.

Кандидат Владимир Микић је предложио следећу структуру докторске дисертације:

1. УВОД

2. ПОЈАМ ШЕФА ДРЖАВЕ У ПРЕДСЕДНИЧКОМ СИСТЕМУ

- I. Упоредни појам шефа државе у републиканском уређењу
- II. Уставноправни положај америчког председника и његов однос према кабинету и законодавном телу
- III. Председник као симбол Уније
- IV. Систем кочница и равнотежа након дowieковног искуства
- V. Савремени критички осврт на функције извршне власти

3. СПОЉНОПОЛИТИЧКЕ НАДЛЕЖНОСТИ У ПРЕДСЕДНИЧКОМ СИСТЕМУ

- I. Упоредне особине председничком система у савременом уставном праву
- II. Непосредни избор као основ легитимитета америчког шефа државе
- III. Историјска надградња нормативног утемељења председничких овлашћења: «изабрани краљ»: мит или претња?
- IV. Уставни оквири за утврђивање и вођење спољне политике
- V. Делегација овлашћења

4. МЕЂУНАРОДНОПРАВНА РЕГУЛАТИВА ПОЛОЖАЈА ШЕФА ДРЖАВЕ

- I. Спољни капацитети шефа државе и председничка демократија
- II. Теорија „шефа државе“ и америчко искуство
- III. Одговорност председничког поступања у призми међународног права
- IV. Однос америчког конституционализма и међународних нормативних захтева

5. ПОЈАМ НЕРЕДОВНИХ ОКОЛНОСТИ И ЊЕГОВ ОДНОС СА СПОЉНОМ ПОЛИТИКОМ КАО УСТАВНОМ КАТЕГОРИЈОМ

- I. Нередовне околности у америчкој уставности
- II. Кризне, ванредне и ратне околности и стања
- III. Нередовне околности као улог у односима између америчких уставних институција
- IV. Механизми заштите равнотеже између државних органа

6. ЗАКОНОДАВНА КОНТРОЛА ДИПЛОМАТИЈЕ

- I. Нормативни основи контролних овлашћења
- II. Законодавна иницијатива као прерогатив домова Конгреса
- III. Улога спољнополитичких одбора легислативе
- IV. Демократизација дипломатије
- V. Конкуренција уместо координације: ризици блокаде уставног поретка
- VI. Сарадња уместо утакмице

7. ВАНИНСТИТУЦИОНАЛНЕ ПРЕПРЕКЕ СЛОБОДИ ИЗВРШНЕ ВЛАСТИ

- I. Историјска искуства унутрашњих ограничења извршне власти
- II. Облици непосредне законодавне интервенције у спољној политици

- III. Проблеми америчког модела „кохабитације“
- IV. Председничка администрација и координација „порозних“ подручних органа
- V. Повратни ефекат цикличних међународних кретања на уставне оквире утврђивања и руковођења спољном политиком
- VI. Инерција као одлика америчке спољне политике

8. ЗАХТЕВИ КОНТИНУИТЕТА И СТАБИЛНОСТИ У СПОЉНОЈ ПОЛИТИЦИ

- I. Персонификација државе у међународним односима
- II. Методи и инструменти америчке спољне политике
- III. Сукцесија администрација – уставноправни и међународноправни аспект
- IV. Ризици подељене међународне личности државе

9. ТЕНДЕНЦИЈЕ СНАЖЕЊА ДИПЛОМАТСКЕ УЛОГЕ ПРЕДСЕДНИКА

- I. Утицај личних особина носилаца функције на уставну равнотежу
- II. У правцу нове равнотеже власти
- III. Извршни споразуми као средство афирмације улоге шефа државе
- IV. Спољнополитичка присутност и „видљивост“ председника
- V. Транспарентност као противтежа извршне дискреције
- VI. Дипломатија у кризним и ванредним околностима
- VII. Ка монополизацији дипломатије

10. ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА

Основне хипотезе истраживања

У докторској дисертацији кандидат ће полазити од неколико хипотеза. У истраживању ће се проверавати теза да уставна овлашћења америчког шефа државе у домену спољне политике добијају додатне, привремене, прерогативе у извесним околностима, што нема дугорочног утицаја на равнотежу политичких односа између председништва америчке републике и осталих институција система, односно на уставну прераспodelу овлашћења међу кључним државним органима Сједињених Америчких Држава. Теза ће тежити да докаже да, упркос честом изношењу резерви (у правној литератури), учестала делегација законодавних овлашћења у спољној политици на америчку извршну власт нема повратног дејства на функционисање институција система и њихов узајамни баланс моћи, онако како је он зацртан савезним уставним документом из 1787. године. Полазна тачка истраживања биће та да је сама природа спољнополитичких активности таква да од њених извршилаца захтева специфичне вештине. Кандидат ће стога настојати да докаже да у формирању и примени норми нужно мора постојати аутономија извршне власти (председништва), што само привремено – и то чак и у екстремним околностима (попут рата или озбиљне дипломатске кризе и друге претње по националну безбедност која би била изазвана на међународном плану) – утиче на наведену равнотежу утицаја. Циљ кандидата је да, кроз пажљиву селекцију неопходних стручних извора, обе теоријске полазне тачке прецизно утврди и рационално истражи, сазнања и схватања појмовно обједини и изрази свој научни став о прихватљивости закључака које су једна или друга теорија о председничким овлашћењима у кризној спољној политици извеле из вишедеценијске обраде односне тематике.

Перспектива која даје општи контекст истраживању је скуп теорија о односима између државних органа Сједињених Држава у обликовању и спровођењу спољне политике. Међу *парадигмама* које су већ артикулисане у научној заједници налазимо ону о *равнотежи овлашћења и одговорности* између врховних политичких институција САД, онако како је та равнотежа (тачније „систем кочница и равнотежа“) формулисана у уставним нормама и бројним теоријским списима и елаборатима „очева оснивача“ америчког уставног поретка. Одређене уставне одредбе (пристанак Сената на председникове

акте именовања извесних функционера у извршној власти, као и ратификација међународних уговора) доказују да је односе међу кључним државним органима погрешно посматрати кроз призму континуираног ривалитета и конкуренције, већ да је потребно аналитичку оптику изоштрили уврштањем појмова сарадње, односно координације.

Следећи централну хипотезу, кандидат намерава да истражи заснованост наредних хипотеза:

- председничко лидерство у кризним и ванредним (нарочито ратним) околностима не представља патолошку већ очекивану, односно природну уставну појаву у односима између кључних носилаца државне власти Сједињених Америчких Држава;
- јачање америчког утицаја у међународним односима непосредно води јачању извршне власти, односно америчке администрације на унутрашњем али и спољном плану;
- председник није нужно у већој мери слободан у вођењу спољне политике у ситуацији у којој већину у законодавном телу чине заступници политичке странке чији је и сам представник;
- председник је подложен утицајима различитих идеолошких образаца које временом прихвата, мења, али и надграђује и осавремењује (либерализам, идеализам, реализам, неореализам, интервенционизам и др), нарочито путем усвајања и формулисања стратегија и доктрина које промовише током трајања свог мандата;
- у систему у којем не постоји политичка одговорност извршне власти попут министарске одговорности у парламентарном систему, упитно је у коликој је мери извршна власт одговорна законодавству у таквој активности као што је вођење спољне политике;
- потреба видљивости међународног лица државе требало би да се доведе се у везу са дискретнијом контролом извршне власти, која се још назива и влашћу импулса на спољном плану;
- приватни и партикуларистички интереси у законодавству (особито међу утицајнијим сенаторима и лидерима Представничког дома) могу угрозити делотворну и функционалну дипломатију, инсистирањем на претерано ревносној контроли радњи извршне власти;
- значајан је утицај личних карактеристика (харизма, визионарски инстинкт, интересовање, интелектуалне преокупације) носиоца функције председника на успешно одређивање и испуњење спољно-политичких циљева (кандидат ће обратити пажњу и на теоријску дихотомију између субјективистичке теорије и детерминистичког гледишта);
- недовољно утицајан и одлучан шеф државе препушта иницијативу и вршење дипломатских прерогатива другим субјектима – у свом непосредном окружењу (појединци из кабинета, државни секретар, војни врх) или ван њега (Конгрес, интересне групе, лобисти);
- утицај председника ограничен је у изборном периоду (као и у току председничке кампање), што у америчком политичком систему значи да је дипломатија делимично паралисана у вишемесечном временском раздобљу, и то у правилним историјским циклусима; слично, у време непосредно пре, у току и после одржавања конгресних избора (на половини мандата администрације) утицај председника бива фактички сужен и зависи и од резултата тих избора;
- кризне и ванредне околности представљају прилику за снажење утицаја председника и његове администрације у односу на остале институционалне али и незваничне чиниоце у земљи;
- систем највиших институција САД функционише на тај начин да повремена и привремена евентуална – теоријски пре него правним прописима констатована – прекорачења дипломатских прерогатива извршне власти не доводе по аутоматизму угрожавању самосталности и овлашћења сваке од тих институција и равнотеже уставног порека у целини;
- основно начело о забрани мешања у надлежности других власти принцип је који је у основи на снази у уставном поретку Сједињених Држава чак и у кризним периодима, што важи и за околности које одликују ванредну председничку дипломатију.

Одабир научноистраживачких метода који ће се применити у истраживању

Истовремена примена разноврсних метода неопходна је услед чињенице да предмет рада нема само непосредне везе са уставним правом, схваћеним у ужем смислу речи, већ задира и у материју *уставне политике*, односно *уставне историје* и *уставне социологије*. Кандидат ће извршити истовремену примену различитих метода.

Првенствени метод који ће се користити у истраживању биће *правни метод*, заснован на анализи садржаја правних (националних и међународних) докумената, као и стратешких докумената, који су од значаја за тему. Ипак, неће бити довољна употреба само *догматско-правног метода*, иако је неопходан *егзегетички* приступ предмету тезе. Међу расположивим правним изворима, коментар и тумачење одређених уставних, законских и подзаконских норми у оквиру правног поретка САД, налазиће се на првом месту. Места има и за примену ванправних, односно допунских метода: *позитивни* и посебно *социолошки* (са елементима социјалне психологије). *Документационом анализом* настојаћемо да проучимо писана – на првом месту јавна – документа која чине архивску грађу за наше истраживање.

Упоредним методом кандидат ће се служити првенствено у настојању да пореди политичке институције од њиховог почетка, преко референтних правних прописа до облика њиховог активног учешћа у политичкој стварности, пратећи све наведене елементе у њиховом еволутивном развоју.

Историјски метод кандидат ће покушати да прихвати у нормативистичком облику, са циљем да на тај начин следи развојни пут и промене правних прописа о датим политичким институцијама у уставном систему САД. Граница историјском методу састојаће се у томе што ће, из разлога одржавања принципа историјске дистанце, кандидат своје истраживање ограничити на период који се завршава окончањем мандата последње председничке администрације пре ступања на власт актуелне (почетак 2009. године).

Метод проучавања животне историје (*анамнестички метод*) садржи анализу, између осталог, биографија, дневника, аутобиографија, личне кореспонденције – у конкретном случају – актера међународне политике (на првом месту председника Сједињених Држава). Овај метод неће бити екстензиван, будући да је кандидат у обавези да мотри на одржавање примарног фокуса истраживања, као и централног метода, који мора превасходно правне природе.

Очекивани резултати и научни допринос правној науци и уставном праву

Значај обраде предложене теме, онако како је она уоквирена предлогом наслова који је одабран, лежи и у увек присутној актуелности тематике, дугованој пре свега утицају који у међународним односима већ дуго уживају Сједињене Државе. Бројни су аутори који, под утиском развоја политичких догађаја у другој половини последњег века (па и почетком текућег столећа), закључују да је на снази својеврсна прећутна редифиниција уставног положаја врховних органа САД, са акцентом на учвршћивање институционалне надмоћи шефа америчке републике. Ови погледи биће у оквиру обраде теме подробно претресани, а закључци који су њима понуђени, детаљно испитани. Кандидат научни допринос своје предложене дисертације уставноправној науци налази у тези да тема дипломатских прерогатива америчког председника у околностима дефинисаним као нередовне (односно оне које одступају од уобичајеног функционисања правног и институционалног поретка) није у довољној мери обрађивана у уставној науци.

До овакве његове претпоставке води закључак по којем питање о томе колика је права мера корисне контроле спољнополитичких овлашћења извршне власти у околностима које се одликују ванредном сложености или претњом, може бити преформулисан тако што би се централна тачка истраживања налазила у утврђивању да ли је за ову одговорну делатност сваке (или готово сваке) државе, на првом месту надлежна извршна грана власти, или законодавство – посматрано у перспективи последица који би такав закључак имао по узајамне односе између две гране власти (али не само њих) уставног уређења. Владимир Микић се опредељује да, када је ова дилема у питању, истражи развој и потенцијале релевантних међуинституционалних односа у оквиру најстаријег и најрепрезентативнијег председничког система данашњице. Чак и онде где су поједини елементи предвиђене структуре рада богати интерпретацијом историјских искустава, кандидат очекује да ће закључци тезе бити употребљиви у посматрању и анализирању савремених проблема упоредне уставности.

Из свега претходног, указујемо на значајне очекиване доприносе ове докторске дисертације правној науци и уставном праву, особито његовој упоредној компоненти. Релевантност предложеног истраживања препозната је посебно имајући у виду савремене процесе трансформације односа између извршне и законодавне власти, који су од нарочитог интереса за упоредно уставно право.

Закључак

Имајући у виду:

- предмет, циљ и методе истраживања;
- подробно и темељно образложење предложене теме, које је кандидат понудио;
- наведене досадашње резултате кандидата, као и
- списка предложене литературе који се налази у прилогу,

сагласни смо да Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Београду и Већу научних области правно-економских наука Универзитета у Београду предложимо да Владимиру Микићу одобри рад на докторској дисертацији под називом „Спољнополитичке надлежности америчког шефа државе у нередовним околностима“, уз предлог да се, у складу са Правилником о докторским студијама(од 29. децембра 2009), за ментора одреди досадашњи привремени ментор кандидата на докторским студијама – проф. др Оливера Вучић.

Београд, 20. јануар 2012. године

Проф. др Оливера Вучић

Проф. др Миленко Крећа

Проф. др Владан Петров

СПИСАК ПРЕДЛОЖЕНЕ ЛИТЕРАТУРЕ:

Alexandroff, A. L, *The Logic of Diplomacy*, SAGE Library of Social Research, Washington, D. C, 1977;

Alstyne, R. W. V, *American Diplomacy in Action*, The University of Chicago Press, Chicago, 1947;

Anderson, K, *The Limits of Pragmatism in American Foreign Policy: Unsolicited Advice to the Bush Administration on Relations With International Nongovernmental Organizations*, Chicago Journal of International Law, p. 371-388, University of Chicago, 2001;

Аристотел, *Политика*, БИГЗ, Београд, 2003;

Arnold, P. E, *Making the Managerial Presidency: Comprehensive Reorganization Planning, 1905-1996, Second Edition, Revised*, University Press of Kansas, Kansas, 1987;

Bailey, T. A, *America's Foreign Policy: Past and Present*, 1943;

Barber, J. D, *The Presidential Character: Predicting Performance in the White House*, Prentice-Hall, Inc, Englewood Cliffs, New Jersey, 1972;

- Barthélemy, J, *La Conduite de la Politique Extérieure dans les Démocraties*, Paris, 1934;
- Barthélemy, J, *Démocratie et Politique Etrangère*, Paris, 1936;
- Barthélemy, J, *Précis de droit constitutionnel*, 3e édition, Librairie Dalloz, Paris, 1936;
- Beard, C. A, *American Foreign Policy in the Making: A Study in Responsibilities, 1932-1940*, 1946;
- Биланчић, В, *Детант у односима између Сједињених Америчких Држава и Савеза Совјетских Социјалистичких Република*, докторска дисертација, докторска дисертација: Правни факултет, Београд, 1984;
- Брајс, Џ, *Савремене демократије, I-II*, Издавачка књижарница Геце Кона, Београд, 1931;
- Brietzke P. H, *September 11 and American Law*, <http://ssrn.com/abstract=453522> or doi:10.2139/ssrn.453522 (30.08.2010)
- Brownlie, I, *Principles of Public International Law*, 5th edition, Oxford, 2002;
- Bryce, J, *The American Commonwealth*, The MacMillan Company, New York 1901;
- Bundy, M, *The Pattern of Responsibility: From the Record of Secretary of State Dean Acheson*, New York, 1952;
- Burns, J, M, *John Kennedy: A Political Profile*, 1961;
- Burns, J. M, *Presidential Government: The Crucible of Leadership*, Houghton Mifflin, 1965;
- Byrd, M, *Treaties and Executive Agreements*, New York, 1960;
- Cawthorne, N, *Vietnam: A War Lost and Won*, Arcturus Publishing Limited, London, 2003;
- Chace, J, *Acheson: The Secretary of State Who Created The Modern World*, Simon and Schuster, New York, 1999;
- Chase, S, *Democracy under pressure: Special interests vs the public welfare: Guide lines to America's future as reported to the Twentieth Century Fund (When the war ends)*, 1945;
- Cohen, H. G, *Historical American Perspectives on International Law*, University of Georgia, School of Law, Research Paper Series, No. 09-05 April 2009, p. 15, http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1393923 (10.10.2010);
- Cleveland, G, *The Independence of the Executive*, Princeton University Press, Princeton, 1913;
- Clinton, B, *My Life*, Hutchinson, London, 2004;
- Corwin, E, *The President: Office and Powers*, New York, 1956;
- Corwin, E, *The President's Control of Foreign Relations*, New York, 1917.
- Corwin E. S, *The President, 1787-1984*, New York, 1984;
- Daniels, J, *The Wilson Era: Years of Peace, 1910-1917*, University of North Carolina Press, 1944;
- Decker, B. R, "The War of Information": *The Foreign Intelligence Surveillance Act, Hamdan V. Rumsfeld, and the President's Warrantless Wiretapping Program*, Journal of Constitutional Law, Vol. 9, 2006 (p. 1-61);

- Denson, J. V, *A Century of War: Lincoln, Wilson, and Roosevelt*, Von Mises Institute, 2006;
- Дерен-Антољак, Ш, *Политички систем Сједињених Америчких Држава: темељи и облици*, докторска дисертација: Факултет политичких наука, Загреб, 1983;
- Диги, Л, *Преображају јавног права*, Плато, Београд (предговор Томе Живановића), 1997;
- Donovan, R. J, *Eisenhower: The Inside Story*, Harper Editions, New York, 1956;
- Duroselle, J. B, *From Wilson to Roosevelt, Foreign Policy of the United States 1913-1945*, Harper & Row Torchbooks, 1968;
- Duverger, M, *Les régimes politiques*, Paris, 1951;
- Ђорђевић, Ј, *Претседнички систем*, Београд, 1939;
- Esmein, A, *Éléments de droit constitutionnel*, Paris, 1914;
- Falk, R. A, *Vietnam and International Law: An Analysis of the Legality of the United States Military Involvement*, American Society of International Law, 1967;
- Fincher, S, *President of the United States*, New York, 1955;
- Фир, Ј. де, *Међународно јавно право*, Издавачка књижарница Геце Кона, Београд, 1934;
- Fisher, L, *Constitutional Conflicts between the Congress and the President*, New Jersey, 1982;
- Forkosch, M. D, *The United States Constitution and International Relations: Some Powers and Limitations Explored*, California Western International Law Journal, Vol. 5, 219-271, 1975;
- Фулбрајт, В, *Ароганција моћи*, Филип Вишњић, Београд, 2005;
- Fumaroli, S, *Tempête sous un crâne: L'Amérique en guerre, 2003-2006*, Editions de Fallois, Paris, 2007;
- Gaudemet, P, *Le pouvoir exécutif dans les pays occidentaux*, Paris, 1966;
- Glover, J, *Humanity: A Moral History of the Twentieth Century*, Pimlico, London, 2001;
- Graubard, S, *The Presidents: The Transformation of the American Presidency from Theodore Roosevelt to George W. Bush*, Allen Lane, London, 2004;
- Greene, E. B, *American Interest in Popular Government Abroad*, Washington Govt. Print. Off, Washington, 1917;
- Halle, L. J, *Civilization and Foreign Policy*, Harper & Brothers, New York, 1955;
- Hamilton, A, Madison, J, Jay, J, *The Federalist Papers*, New York, 1961;
- Häberle, P, *Уставна држава*, Политичка култура, Загреб (стручна редакција и поговор Звонко Посавец), 2002;
- Henkin, L, *Constitutionalism, Democracy, and Foreign Affairs*, 1990;
- Henkin, L, *Foreign Affairs and the United States Constitution*, 1992;

Hertsgaard, M, *The Eagle's Shadow: Why America Fascinates and Infuriates the World*, Bloomsbury Publishing Company, London, 2003;

Hill, F, *The Federal Executive*, New Jersey, 1916;

Hugh-Jones, E. M, *Woodrow Wilson and American Liberalism*, Collier Books; Mass Paperback Edition edition, 1962;

Hunt, J. S, *The Department of State: History and Functions*, New Jersey, 1914;

Hyneman, C. S, Carey, G. W, *A Second Federalist: Congress creates a Government*, Meredith Publishing Company, 1967;

Jacobsson, H. K, *America's Foreign Policy*, Random House, 1965;

Jéze, A, *L'exécutif en temps de guerre: les pleins pouvoirs (Angleterre, Italie, Suisse)*, Paris, 1917;

Јовановић, С, *Амерички федерализам*, Сабрана дела (том 12), Београд, 1990;

Јовановић, С, *Држава*, књ. I-II, Београд, 1936;

Јовичић, М, *Велики уставни системи*, Београд, 1984;

Johnsen, D. E, *The Investigating Powers of Congress*, New York, 1951;

Johnsen, D. E, *What's a President to do? Interpreting the Constitution in the Wake of Bush Administration Abuses*, Boston University Law Review, Vol. 88, p. 395-419, 2008;

Johnson, L. B, *Поглед унатраг: поглед на председниковање 1963-1969*, Глобус, Загреб, 1974;

Kaspi, A, *John F. Kennedy: Une famille, un président, un mythe*, Editions Complexe, Paris, 2007;

Кегли Ч. В, Виткоф Ј. Р, *Светска политика: тренд и трансформација*, Прометеј, Београд, 2006;

Keggley, C. W, *The Political Economy of Foreign Policy Behavior*, SAGE International Yearbook of Foreign Policy series, 1981;

Kelly, M. J, *The Bush Foreign Policy 2001-2003: Unilateralist Theory in a Multilateral World, and the Opportunity for Change Offered by Iraq*, Washington University Global Studies Law Review, Vol. 2, p. 221-229, 2003;

Kelsen, H, *Principles of International Law*, 2nd edition, New York, 1967;

Kennedy, T, *Charles A. Beard and American Foreign Policy*, The University Presses of Florida, Gainesville, 1975;

Kennan, G. F, *American Diplomacy 1900-1950*, University of Chicago Press, Chicago, 1952;

Kennan, G. F, *Realities of American Foreign Policy*, Princeton University Press, Princeton, 1954;

Кисинџер, Х, *Да ли је Америци потребна спољна политика: у сусрет дипломатији XXI века*, БМГ, Београд, 2003;

Kissinger, H, *Diplomacy*, Simon & Schuster, New York, 1994;

- Kissinger, H, *The White House Years*, George Weidenfeld & Nicolson Ltd, London, 1979;
- Kissinger, H, *Years of Renewal*, Simon & Schuster, New York, 1999;
- Koenig, L, *The Chief Executive*, New York, 1964;
- Ковачевић, Ж, *Међународно преговарање*, Филип Вишњић, Београд, 2004;
- Коштуница В, *Институционализована опозиција у политичком систему капитализма*, докторска дисертација: Правни факултет, Београд, 1974;
- Крећа, М, *Међународно јавно право*, 3. измењено и допуњено издање, Правни факултет Универзитета у Београду, Службени гласник, Београд, 2009;
- Крећа, М, *Уговорна способност држава у међународном праву с посебним освртом на федеративне државе*, Научна књига, Београд, 1988;
- Laski, H, *The American Presidency: An Interpretation*, London, 1943;
- Laver, M, Shepsle, K. A, *Cabinet Ministers and Parliamentary Government*, Cambridge University Press, Cambridge, 1994;
- Леви, Р, *Облици утицаја Сједињених Америчких Држава на земље Латинске Америке*, магистарски рад: Правни факултет, Београд, 1974;
- Lineberry, R. L, *Government in America: People, Politics, and Policy*, Second Edition, Boston, Toronto, 1983;
- Lippmann, W, *United States Foreign Policy: Shield of the Republic*, 1943;
- Loewenstein, K, *Political Power and Governmental Process*, Chicago, 1957;
- Марковић, Д, *Војно-индустријски комплекс и спрега САД и њен утицај на спољну политику*, докторска дисертација: Правни факултет, Београд, 1977;
- Madison, J, *The Debates in the Federal Convention of 1787*, http://avalon.law.yale.edu/subject_menus/debcont.asp (01.02.2011);
- Марковић, Р, *Извршина власт*, докторска дисертација: Правни факултет, Београд, 1976;
- Марковић, Р, *Уставно право и политичке институције*: ИПД Јустинијан, Београд, 2006;
- Marshall, C. B, *The Limits of Foreign Policy*, Henry Holt and Company, New York, 1954;
- Marshall, W. P, *The Limits on Congress's Authority to Investigate the President*, University of Illinois Law Review, Vol. 4, p. 781-825, 2004;
- McNeir, A. D, *The Law of Treaties*, Oxford, 1961;
- Mény, I, Knapp, A, *Government and Politics in Western Europe: Britain, France, Italy, Germany*, 3rd edition, Oxford University Press, Oxford, 1998;
- Middlemass, K, M, Grose, C. R, *The Three Presidencies? Legislative Position-taking in Support of the President on Domestic, Foreign, and Homeland Security Policies in the 107th Congress (2001-02)*, http://www/papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=949914& (05.09.2010);

- Millikan, M. F, Rostow, W. W, *A Proposal: Key to an Effective Foreign Policy*, Harper Editions, New York, 1957;
- Молнар, А, *Расправа о демократској уставној држави, књ. II: Класичне револуције: Низоземска – Енглеска – САД*, Самиздат Б92, Београд, 2001;
- Mooney, B, *Lyndon B. Johnson, portrait d'un président*, J. Didier, Strasbourg, 1964;
- Morgenthau, H. J, *In Defense of the National Interest: A Critical Examination of American Foreign Policy*, University Press of America, 1952;
- Murswiek, D, *The American Strategy of Preemptive War and International Law*, Albert-Ludwigs Universitaet Freiburg, Institute of Public Law, March 2003, p. 14, http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=397601 (10.09.2010);
- Nijhoff, M, *Treaties and Executive Agreements in the United States*, The Hague, 1960;
- Николић, П, *Уставно право*, Београд, 1993;
- Ogg, F. A, *European Governments and Politics*, Second Edition, The Macmillan Company, New York, 1947;
- Perkins, D, *The American Approach to Foreign Policy*, Harvard University Press, 1962;
- Pope, K. A, *The Impeachment of President Clinton: An Ugly Mix of Three Powerful Forces*, Law and Contemporary Problems, Vol. 63, Winter/Spring 2000, 223-243;
- Поповић, В, *Спољнополитички одлучиоци*. магистарски рад: Правни факултет, Београд, 1988;
- Powers, H. H, *America Among the Nations*, The MacMillan Company, New York, 1918;
- Portes, J, *Le paradoxe américain*, Editions Payot & Rivages, Paris, 2007;
- Pratt, J. W, *A History of the United States Foreign Policy*, Prentice Hall, 3rd edition, 1972;
- Prélot, M, *Политичке институције: Онћа теорија политичких институција*, Политичка култура, Загреб, 2002;
- Пусић, Е, *Америчка управа*, Матица хрватска, Загреб, 1954;
- Raynolds, D, *Summits: Six Meetings that Shaped the Twentieth Century*, London, 2008;
- Rossiter, C, *The American Presidency*, Harcourt, Brace and Company, New York, 1956;
- Русо, Ж.-Ж, *Друштвени уговор*, Филип Вишњић, Београд, 1993;
- Сартори, Ђ, *Упоредни уставни инжењеринг*, Филип Вишњић, Београд, 2003;
- Schandler, H. *The Unmaking of a President: Lyndon Johnson and Vietnam*, 1977;
- Schlesinger, A, *The Imperial Presidency*, Washington D.C, 1973;
- Schwartz, B, *The American Constitutional Law*, Cambridge, 1955;
- Schwarzenberger, G, *International Law*, 3rd edition, London, 1957;

Scott, J. B, *James Madison's Notes of Debates in 1787 and Their Relation to a More Perfect Society of Nations*, Oxford University Press, New York, 1918;

Scott, S. V, Withana. R, *The Relevance of International Law for Foreign Policy: Decision-making When National Security Is at Stake: Lessons from the Cuban Missile Crisis*, Chinese Journal of International Law No. 3, 2004 p. 163-188 <http://chinesejil.oxfordjournals.org/cgi/reprint/3/1/163.pdf> (10.10.2010);

Sheehan, N, *The Pentagon Papers*, Bantam Books, New York, 1971;

Sherwood, R. E, *Ратне тајне Бугеле куће*, Зора, Загреб, 1952;

Silva, R. C, *Presidential Succession*, London, 1951;

Singh, R, *Governing America: The Politics of a Divided Society*, Oxford University Press, Oxford, 2003;

Смердел, Б, *Еволуција председничке власти у Сједињеним Америчким Државама: Конгресни вето*, докторска дисертација: Правни факултет, Загреб, 1984;

Сокол, С, Смердел, Б, *Организација власти*, Загреб, 1988;

Sorensen, T.C, *Decision-Making in the White House*, New York, 1963;

State Department Employee Loyalty Investigation: Hearings Before a Subcommittee of the Committee on Foreign Relations of the United States Senate, Eighty First Congress, Washington D. C, 1950;

Стефановић, Ј, *Поремећај надлежности у корист извршне власти услед стања нужде*, Београд, 1934;

Stettinius, E. R. Jr, *Roosevelt and the Russians*, Kessinger Publishing, 1953;

Sundquist, J. L, *The Decline and Resurgence of Congress*, Brookings Institution, Washington, D. C, 1981;

Taft, W. H, *Our Chief Executive*, Columbia University Press, New York, 1938;

Thompson, K. W, *Political Realism and the Crisis of World Politics: An American Approach to Foreign Policy*, Princeton University Press, Princeton, New Jersey, 1960;

Thompson, P, *Cassell's Dictionary of Modern American History*, Cassell & Co, London, 2000;

Токвил, А. де, *О демократији у Америци*, Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци, Нови Сад, 2002;

Truman, H. S, *Memoirs*, Vol. I-II, Doubleday & Co, 1955;

Чавошки, К, *Прагматички карактер америчког федерализма*, Београд, 1990;

Шмит, К, *Норма и одлука: Карл Шмит и његови критичари*, Филип Вишњић, Београд, 2001;

Шпадијер, Б, *Савремено председништво у политичком систему Сједињених Америчких Држава*, Београд, 1980;

Вилсон, В, *Влада Сједињених Америчких Држава*, Београд, 1930;

Viotti, P. R, Kauppi M. V, *International Relations and World Politics: Security, Economy, Identity*, Second Edition, Prentice-Hall, Inc, New Jersey, 2001;

Вудворд, Б, *План напада*, Самиздат Б92, Београд, 2004;

Wesson, R. G, *Foreign Policy for a New Age*, Bennett Books Ltd, Naperville, 1977;

Wilson, W, *President of the United States*, Princetone University Press, Princetone, 1916;

Woodward, Bob, *Mensonges d'Etat: Comment Bush a perdu la guerre*, Editions Denoël, Paris, 2007;

Wright, Q, *The Control of American Foreign Relations*, The MacMillan Company, New York, 1922;

Zasloff, J, *Law and the Shaping of American Foreign Policy: The Twenty Years' Crisis*, University of California, Los Angeles, School of Law, Research Papers Series, Vol. XX, 2003, p. 101, http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=395962 (15.09.2010)

Додатак уз образац 1.

ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

за кандидата Владимир Микић

Име и презиме ментора: др Оливера Вучић

Звање: редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду на предмету Уставно право

Списак радова који квалификују ментора за вођење докторске дисертације:

1. **ПРОМЕНА И ТРАЈАЊЕ УСТАВА**, монографија, Београд 2005 Досије, ISBN 86- 7738-024-8, стр. 277
2. **УСТАВНА ЧИТАНКА**, Друго измењено и допуњено издање, (коауторски рад са др Д. Симовић), „Службени гласник“ и Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2008. ISBN 978-86-7549-811-7 стр.288.
3. **О ЗАШТИТИ ПРАВА**, монографски рад - тематска збирка чланака, ДОСИЈЕ, Београд 2010. ISBN 978-86-6047-029-6 стр. 160
4. **„Пет година после - примена устава, поштовање устава“** зборник Устав Републике Србије - пет година после (2006-2011), Ниш 2011, стр. 35-55. Центар за публикације Правног факултета у Нишу, ISBN 978-86-7148-142-7
5. **„Уставност уставног закона - Када Уставни суд треба да цени уставност уставног закона?“**, зборник Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије, Књига I, приредио др С. Лилић, Београд, 2011, стр.118-131. ISBN 978-86-7630-341-0
6. **„POSITION AND FUNCTIONS OF STATE SOVEREIGN (HEAD OF STATE)“**, FACTA UNIVERSITATIS, SERIES LAW AND POLITICS, UNIVERSITY OF NIŠ, 2007. P. 41-50.

Заокружити одговарајућу опцију (А, Б, В или Г):

А) У случају менторства дисертације на докторским студијама у групацији техничко-технолошких, природно-математичких и медицинских наука ментор треба да има најмање три рада са SCI, SSCI, AHCI или SCIE листе, као и Math-Net.Ru листе.

Б) У случају менторства дисертације на докторским студијама у ији друштвено-хуманистичких наука ментор треба да има најмање три рада са релевантне листе научних часописа (Релевантна листа научних часописа обухвата SCI, SSCI, AHCI и SCIE листе, као и ERIH листу, листу часописа које је Министарство за науку класификовало као M24 и додатну листу часописа коју ће, на предлог универзитета, донети Национални савет за високо образовање. Посебно се вреднују и монографије које Министарство науке класификује као M1 I, M12, M13, M14, M41 и M51.)

В) У случају израде докторске дисертације према ранијим прописима за кандидате који су стекли академски назив магистра наука ментор треба да има пет радова (референци) које га, по оцени Већа научних области, квалификују за ментора односне дисертације.

Г) У случају да у ужој научној области нема квалификованих наставника, приложити одлуку Већа докторских студија о именовању редовног професора за ментора.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Датум _____

М.П.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Студентски трг 1, 11000 Београд, Република Србија
Тел.: 011 3207400; Факс: 011 2638912 E-mail: officebu@rect.bg.ac.yu

Београд, 03.03.2008.

Број: 06-613-493/4

ЈЈ

На основу члана 104. став 9. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", број 76/05), члана 11. Правилника о признавању страних високошколских исправа ("Гласник Универзитета у Београду", број 129/06) и одлуке Комисије Универзитета за признавање страних високошколских исправа број: 06-613-493/3 од 27.02.2008. године, доносим

РЕШЕЊЕ

ПРИЗНАЈЕ СЕ диплома Универзитета Нанси 2, Француска од 12.07.2007. године, на коме је Владимир Микић стекао образовање, као диплома дипломских академских студија са звањем дипломирани правник – master.

Образложење

Универзитету у Београду и Правном факултету обратио се Владимир Микић рођен 10.06.1982. године у Београду, Република Србија, захтевом за признавање дипломе Универзитета Нанси 2, Француска, на коме је именовани стекао диплому из области Право европске конструкције.

Стручни органи Факултета размотрили су све списе предмета и предложили Комисији Универзитета доношење одлуке, којом се предметна диплома признаје као диплома дипломских академских студија са звањем дипломирани правник – master, што је Комисија Универзитета прихватила.

Са изложеног, одлучено је као у изреци овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Ово решење је коначно у управном поступку, па се против њега може покренути управни спор код Врховног суда Србије, у року од 30 дана од дана пријема решења.

